

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1682/2019
30.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене "ББ банка" АД из ..., коју заступа пуномоћник др Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења делимичне ништавости уговора о кредиту и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж бр. 1616/18 од 28.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж бр. 1616/18 од 28.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж бр. 1616/18 од 28.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П бр. 89/18 од 12.09.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, утврђено је да је ништава одредба члана 2. став 1. тачка 5. Уговора о кредиту за измирење раније преузетих обавеза (рефинансирање) бр. .. од 02.11.2016. године, што је тужена дужна трпети и признати. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 31.758,37 динара са затезном каматом на износ главнице од 26.550,00 динара почев од 08.07.2018. године па до исплате, док је тужбени захтев тужиоца преко досуђене затезне камате на износ главнице од 26.550,00 динара па до тражене, на укупан износ од 31.758,37 динара одбијен. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.674,00 динар.

Виши суд у Сомбору је пресудом Гж бр. 1616/18 од 28.12.2018. године, жалбу тужене делимично усвојио, преиначио пресуду Основног суда у Сомбору П бр. 89/18 од 12.09.2018. године, у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко износа од 58.424,00 динара до досуђеног износа од 87.674,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је у преосталом побијаном усвајајућем, а

непреиначеном делу и у делу одлуке о трошковима поступка потврдио првостепену пресуду, а жалбу тужене одбио. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавила с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, сматрајући да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, ни новим тумачењем права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Тужена се у ревизији позива на судске одлуке, међутим ради се углавном о одлукама првостепених судова које не могу да буду израз устаљене судске праксе, због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању захтева тужиоца за трошкове обраде кредита у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из чл. 12, 15, 46, 47, 105, 109. и 1065. Закона о облигационим односима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени ових законских одредби, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда, заузетом на седници од 02.04.2019. године, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да је ревизија тужене недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је суду дана 19.01.2018. године. Вредност предмета спора је 31.758,37 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела у износу од 31.758,37 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**